

Öarna utgjorde en fästning och marinbas, byggd som svar på den svenska i Karlskrona. För att hindra landstigning och beskjutning från örlogsfartyg till havs fanns två försvarstorn, Store Tårn på Christiansø (numera fyr) och Lille Tårn på Fredriksø, i dag ett museum.

”Dammen” i förgrunden utgör en dricksvattenreservoir. Grundvatten hade man inte att tillgå.

Kyrkan på Christiansø. Prästen liksom läkaren och tandläkaren kommer från Bornholm på regelbundna besök. Man har församlingshus, elverk, vattenverk, affär och naturligtvis en Kro. I skolan går barnen från förskola till sjunde klass. Därefter blir det att fortsätta utbildningen på Bornholm.

Jordmånen är karg och i gångna tider hämtades matjord från Bornholm som ballast på skeppen. Trots dessa förutsättningar råder en nästan exotisk blomsterprakt i de många små trädgårdarna. Här kan man finna växter, som vanligtvis inte hittas norr om medelhavsområdet t.ex. fikon.

Som den del av fästningen går runt de två stora öarna en försvarsmur med bastioner och batterier. Man är mycket rädd om dem och det är således strängt förbjudet att beträda dem.

Huvudnäringen på öarna utgör fiskeriet och här återfinnes de från Bornholm välkända rökerierna. Välkänt från spisekortet är också den lilla specialiteten ”Christiansøild”.

På de båda öarna bor året om ett hundratal personer skilda från omvärlden av 20 km vatten. Vad gör de på vintern? Här är svaret:

”Hvad vi laver om vinteren spørger du: Vi læser bøger, besøger venner og Bekendte. Vi har Bibliotek, sangforening, skytteforening. Og det Allervigtigste: Sammenhold – og vi har måske en fordel du ikke har. Vi har 115 venner og bekendte vi taler med og besøger. Hvor mange har du? Så – Nej – her er ikke ensomt.”